

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

40. Quis in die Sabbathi accessit ad confitendum, sed ob angustiam
temporis Confessarius distulit confessionem post transactum lubilæum:
quæritur an possit absolvi à casibus reservatis post tempus ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76369)

amicissimum P. Naldum in summ. ver. Indulgentia, n. 14. ubi sic ait: Indulgentiam Iubilaei consecutus possitne partem tantum operum implere in prima hebdomada, & partem in secunda, solet plerumque ambigi, quod & tunc contingit occasione praesentis Iubilaei, in quo dicitur (opera quaedam esse praestanda in 4. & 6. feria, & Sabbato eiusdem; vel sequentis hebdomadae) & cum contrariae de hoc essent opiniones Doctorum, nouissime consulti Patres sacrae Penitentiariae Romanae responderunt pro parte affirmatiua nempe posse partem operum impleri in prima hebdomada, & partem in secunda, & hoc procedit ex sola penitentis libera voluntate, & absque vlla Confessarij legitima concessione obtenta, id est, absque alia speciali causa prorogationis per Confessarium approbata, ita enim innuunt verba superius posita in hoc Iubilaeo anno 1620. sic etiam declaratum fuit in prorogatione eiusdem Iubilaei Romae facta pro 3. hebdomada lingua Italica, & haec mihi testatus est Illustr. & Reuer. D. Gypsius. Episcopus Arimin. modernus Urbis Gubernator vigilantissimus, suis ad me literis sub dat. Romae die 7. Martij anni praedicti, qui sane dignissimus Praeful paucis post annis interiectis Cardinalatus honore decoratus fuit. Ita Naldus ubi supr. a.

RESOL. XXXVIII.

Quis noluit lucrari Iubilaeum, & in secunda hebdomada die sabbatho à Deo inspiratus mutat propositum; quaritur, an possit absolui à reuerentis, & lucrari Iubilaeum? Et an si aliquis omnia opera iniuncta pro consequendo Iubilaeo fecisset, & mane die Dominico vellet confiteri, & sacram Eucharistiam sumere, sed inaduertenter, & incuria aliquid cibi deglutit, vel bibit, an, hoc non obstante, possit lucrari Iubilaeum, & absolui à reuerentis, vel in dicto casu quid est faciendum? Ex part. 3. tr. 4. Ref. 151. alias 152.

Sup. contentis in hoc §. sup. in Ref. 25. & 26. & in Ref. 32. §. Dico quarto, &c. & inf. in Ref. sequentis doct. &c.

§. 1. Respondeo affirmatiue dummodo commutentur ieiunia in communionem, nam elemosynam, visitationem, & orationem, potest facere die Dominico. Ratio est, quia iam tempore debito confitetur, non enim obligatus erat confiteri ante Sabbatum, nam poterat mane die Dominico, & in tali casu cum ipso proceditur, ac si fuisset impotens ad ieiunium. Et ita docent Lauorius de Iubilaeo, part. 1. capit. 21. num. 53. & Sanctarellus de Iubilaeo, cap. 7. dubitat. 1. licet penes ipsum Pinellus, & Sanchez contrarium teneant.

Pro contentis hoc §. vlt. inf. in tribus vltimis in Ref. 52.

2. Sed quaeret quis hic obiter, an si aliquis omnia opera iniuncta pro consequendo Iubilaeo fecisset, & mane die Dominico vellet confiteri, & sacram Eucharistiam sumere, sed inaduertenter, & incuria aliquid cibi deglutit, vel bibit, an hoc non obstante, possit lucrari Iubilaeum, & à reuerentis absolui? Respondeo affirmatiue, nam in tali casu Confessarius potest communionem, quam tenebatur facere in aliud opus pium commutare, & ita docet Sanctarellus de Iubilaeo, cap. 7. dub. 1. Graffius in append. lib. 2. c. 5. n. 50. & Henriquez lib. 7. cap. 10. n. 8. in fine.

RESOL. XXXIX.

In ultimo Iubilaeo Pauli VII. Pontificis Maximi fuit orta magna dissensio inter Theologos, an qui die Dominico confitetur, suis faceret Iubilaeum? Ex part. 2. tract. 15. & Misc. 1. Ref. 28.

Quoad hoc sup. ex Ref.

§. 1. Reuerendissimus simul & doctissimus Dominus D. Franciscus de la Riba Vicarius Gene-

ralis Illustrissimi Cardinalis ab Auria Archiepiscopi subtiliter & solide, vt in omnibus semper solet, negatiuam sententiam sustinebat, & licet tunc pro illius opinione, rationes inueniebam, non autem auctores; tandem inueni illam sententiam docere Filliuc. in quaest. moral. tom. 1. tract. 8. cap. 10. n. 272. ubi respondens ad nostrum quaesitum, ait: Fertur Clem. VIII. de hoc interrogatum respondisse non satisfacere, & vigore sui Iubilaei non posse penitentem absolui à reuerentis in die Dominico vnde expirabit quoad hanc facultatem, media nocte Sabbathi. Concessit tamen Penitentiariis S. Petri, vt absoluerent etiam die Dominico, quod etiam fertur praetissime Innocent. IX. cuidam Episcopo idem petenti. Itaque de rigore textus, confessio debet fieri ante diem Dominicum, dicitur enim intra hoc tempus primae, scilicet, vel secundae hebdomadae confiteantur, & Dominica prima, vel secunda sumant Eucharistiam. In die Dominico tamen quo solet promulgari, non videtur dubium, confessionem in illo factam valere à tempore post publicationem. Haec Filliuc. & hanc sententiam docet etiam Portel in dubiis, Regularium, tom. 1. ver. indulgentia num. 6. & inclinat noster Alphonsus de Leone tract. de Iubilaeo, p. 1. sect. 4. n. 161.

2. Attamen tunc sustinui, & nunc etiam teneo contrariam sententiam esse probabilem, quam docet, & tenet multis citatis, Sebastianus Aosta in exp. Bull. Cruc. q. 14. dub. 3. ubi asserit. Dubitatur tertio, vtrum in aliquibus Iubilaeis, quae confessionem intra hebdomadam requirunt, satis sit die Dominica confiteri? Cui dubitationi affirmatiue respondendum existimo cum Soto dist. 21. quaest. 2. art. 3. Nauar. notab. 19. num. 19. Henriquez c. 10. §. 8. Rodriguez §. 2. dub. 5. asserente ita vix vocis oraculo declaratum fuisse ad instantiam PP. Societatis Iesv, à Pio V. Sed cum ego rem inuestigarem, accipi ab eisdem Societ. P. P. non à Pio V. sed à Greg. XIII. hanc declarationem emanasse Anno Domini 1578. mensis Maij die 10. hanc rationem reddente. Quoniam dies Dominica habetur pro complemento hebdomadae transactae, in quo ieiunatum est. Ita Aosta, & post illum docet etiam hanc sententiam Reginald. in praxi, tom. 1. lib. 3. cap. 21. n. 173. Villalobos in sum. tom. 1. tr. 26. dub. 11. n. 17. Sanctarellus de Iubilaeo, cap. 6. dub. 1. Bonacina, de Sacram. disp. 6. q. 1. punct. 5. n. 34. Sa ver. Indulgentia, n. 13. Vega in sum. tom. 2. cap. 7. cas. 5. & noster P. Molles. in sum. tom. 2. tr. 7. n. 43. & ita etiam multi viri docti nostrae Religionis, & Societatis Iesv, à me de hac re consulti.

RESOL. XL.

Qui in die Sabbathi accessit ad confitendum, sed ob negatiuam temporis Confessarius distulit confessionem post transactum Iubilaeum; quaritur, an possit absolui à reuerentis post tempus elapsi Iubilaei committi? Ex part. 3. tract. 4. Ref. 146. alias 147.

§. 1. In tali casu Confessarius penitentem à censuris absoluat, & reservationem casuum, & votorum tollat; absolutionem vero à peccatis differat, & vota postea elapso illo Iubilaei spatio, confessionem peccatorum audiat, & penitentem absoluat, & vota commutet; cum illa peccata, & vota praeterita amplius non sint reseruata. Ita Henriquez lib. 7. cap. 1. n. 3. Sanchez de matrim. lib. 8. disp. 15. num. 17. Emanuel Sa ver. Indulgentia, n. 14. & alij.

2. Difficultas est, si talis post elapsum tempus Iubilaei in nouos casus reseruatos incidit, an poterit absolui? hunc casum non apud multos inuenies; amicissimus Sanctarellus de Iubil. c. 8. dub. 7. & Alphonsus de Iubilaeo, part. 2. q. 16. num. 189. negatiuam sententiam docent;

decent; sed contrariam etiam probabilem esse puto, quoniam nouissimè tuctur nosfer Siculus Bartholomæus à Sancto Fausto, vir quidem doctus tract. de Iubilæo lib. 2. cap. 13. quia per illam dilationem intendit Pontifex inducere penitentes ad lucrandum Iubilæum. Sed qui de consensu Confessarij confessionem distulit de in casus, & censuras reseruatas incidit, Iubilæum non potest lucrari, quin prius ab illis absoluitur, error ad hoc Iubilæum consequatur, Confessarius electus habet potestatem illum à casibus, & censuris reseruatis absoluit, ac si tempus Iubilæi non esset elapsum; alioquin dicendum esset illum, qui Confessario obtemperauit, deterioris esse conditionis, quam alios. Et cum Iubilæum sit Principis beneficium nulli præiudiciale, sine aliquo textu, & valida ratione non est restringendum; hæc Faustus probabiliter quidem, vt ipse Sanctarellus, & Leo ubi supra fatentur.

RESOL. XLI.

An penitenti, cui ex iusta causa fuit dilata absolutio post tempus à Iubilæi bulla definitum, si incidat in novos casus reseruatos, & noua vota emitat, an possit Confessarius illa absolueret, & hæc commutare? Ex par. tr. 12. Rd. 17.

Negatiuam sententiam docet Sanctarellus de Iubilæo, c. 8. sub. 7. vbi sic ait. Maior difficultas est in casu in principio proposito, cui posset aliquis respondere quod cum præuia Confessarij facultate confessio in aliud tempus finito Iubilæo, & duobus hebdomadis elapsis, in quibus Iubilæum durat restituta fuerit, penitentem non modò à votis & casibus reseruatis ad vicinū Iubilæi terminum vsque commissis sed etiam ad tempus vsque, in quo confessio peracta fuerit, absolui posse. Ratio est, quia in ea facultate concedenda Summus Pontifex intendit fideles ad Iubilæum consequendum inducere, & talis facultas est via ad illius consecutionem; sed qui cum Confessarij venia confessionem distulit, & ex fragilitate in peccata & excommunicationes reseruatas incurrit, Iubilæum non potest percipere, quin primò ab iis absoluitur; donec igitur Iubilæum consecutus fuerit Confessarius quem elegerit, potestatem habet illum à peccatis & votis absoluit, ac si nondum Iubilæi tempus esset expletum, alioquin dicendum esset illius, qui Confessario morem gessit, deteriorem esse conditionem, quam aliorum, & cum Iubilæum sit Principis beneficium animæ proficuum, sine aliquo canone & valida ratione non est restringendum id, quod in casu posito non habet locum, verum alia sententia vt vector, & tutior, est tenenda. Ita Sanctarellus, & post illum Alphonsus de Leone de Iubilæo, par. 3. num. 83.

Sed mihi affirmatiua sententia magis placet, quam tuctur nouissimè Angelus Bofsius de Iubil. scilicet. 1. cap. 13. vbi tenet præfatum penitentem posse absolui ab omnibus reseruatis commissis ante confessionem, & abolutionem, & similiter impetrare commutationem votorum, quæ postea emisit; supponimus enim illum nondum obtinuisse Iubilæum, & ex iusta causa eidem à Confessario prorogatum Confessionem, & Iubilæi consecutionem; at penitens potest vi Iubilæi absolui ab omnibus reseruatis commissis ante Iubilæi consecutionem, & similiter obtinere commutationem votorum, quæ emisit ante eiusdem Iubilæi consecutionem, quando facultas absoluit, & commutandi in ordine ad dictam consecutionem, & ad alliciedos fideles ad præstanda opera pro ducto Iubilæi necessaria concedantur. Quare cum Bulla Iubilæi concedit Confessario electo auctoritatem differendi abolutionem

Tom. IV.

& consecutionem Iubilæi ultra tempus in Bulla præscriptum, concedit etiam prorogationem absoluiti à reseruatis omnibus commissis ante consecutionem alioqui penitens, qui obediendo Confessario distulisset consecutionem Iubilæi ultra tempus in Bulla definitum, & ex fragilitate in noua reseruata incidisset, non posset amplius consequi Iubilæum, quod absque præuia abolutione obtinere non posset, & sic ex sua obedientia reportaret damnum, fieretque deterioris conditionis. Confirmatur hæc responsio, nam fauor Iubilæi cum sit beneficium Principis, & animæ fauorabilis, est ampliandus, & nullo modo restringendus absque euidenti ratione, ergo, &c.

RESOL. XLII.

An aliquando possit quis absque à peccatis reseruatis commissis post finitum tempus Iubilæi? Et quid de votis, & peccatis commissis intra tempus Iubilæi, quamvis confessio finiatur post tempus elapsum? Ex par. tr. 2. & Mis. 2, Ref. 14.

§. 1. Ad hæret negatiuæ sententiæ, Eminentissimi Amus Dominus Cardinalis Lugo de Sacrament. penitent. disp. 20. scilicet. 8. num. 134. cum sequent. Quia ait ipse, licet propter causam iam inceptam prorogetur iurisdicctio; non tamen prorogatur alia iurisdicctio; sed illa sola, quæ prius concessa fuerat, & ad eadem faciendâ: prior autem iurisdicctio fuerat, ad absoluitum à peccatis, & censuris contractis intra tale tempus, & non ad aliud: ergo si manet eadem iurisdicctio manet, ad idem obiectum, nempe ad eadem peccata, & censuras nam si esset ad alia, esset alia iurisdicctio de nouo acquisita, non eadem prorogata.

2. Confirmatur, & explicatur: quia causam esse inceptam, non facit quod propter connexionem, & vnionem confessionis possit confessarius absoluit ab aliis peccatis diuersis, eo quod non possit absoluit ab illis prioribus sine istis nouis; sed solum dat ius ad perficiendam eandem solum causam, quæ cepta fuerat, & circa idem. Confessio autem cepta fuerat circa peccata iam commissa, nec potuit incipere confessio, aut iudicium circa nondum commissa, ergo ab illis solum prioribus potest absoluit, ratione causæ inceptæ. Pone enim postea commisisse peccatum hæretis, ad cuius abolutionem non dabatur facultas in Iubilæo; poteritne absolui postea ab hoc peccato, quia confessio circa alia cepta fuerat? Nemo id concedet: ergo, neque ab aliis reseruatis commissis post tempus Iubilæi absolui poterit: tam enim reseruata sunt hæc peccata, sicut hæresis, cum Pontifex solum abstulerit reseruatiorem eorum, quæ committerentur intra tale tempus: ergo, sicut non abstulit etiam concomitanter reseruatiorem hæresis propter connexionem cum aliis, aut propter confessionem inceptam; sic nec abstulit reseruatiorem eorum, quæ tempore sequenti committerentur.

3. Concedo tamen, si post ceptam confessionem penitens committit alia reseruata intra tempus Iubilæi; ab illis postea posse absolui, quia licet confessio circa illa non fuerit cepta: per Iubilæum tamen acquisiuit priuilegium: & ius, vt absolueretur ab omnibus commissis intra illud tempus: sicut postea possent commutari vota, quæ de nouo fecit intra illud tempus post commutata alia, & post factam, ac definitam confessionem. Admitto etiam id posse confessarium ceptam confessionem, quam tunc perficere non potest, relinquere perficiendam ad hebdomadam sequentem; per hoc tamen non poterit acquirere iurisdicctioem nouam, aut eam extendere ad id, ad quod

Sup. hoc in Ref. præterita, & in alio §. eius not.

N A
nia
LLIVV
III